

1) Ἡ ἀρχοντικὴν ἐμφάνισιν καὶ τρόπους ἔχουσα γυνή, ἢ εὐπαρουσίαστος καὶ εὐγενὴς γυνὴ σύννηθ. β) Γυνὴ γενναιόδωρος Λεξ. Δημητρ. 2) Γυνὴ λογία καὶ πεπαιδευμένη Κρήτ.

ἀρχοντοδέσποινα ἢ, ΠΒλαστοῦ Κριτικ. ταξίδ. 57.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ δέσποινα.

Ἀριστοκρατικὴ οἰκοδέσποινα.

ἀρχοντοδιακονιάρης ὁ, Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ διακονιάρης.

Ἐπαίτης ὑποκρινόμενος τὸν εὐγενῆ. Λέξεις περιφρονητική.

ἀρχοντοζῶ ἑνιαχ. ἀρχοντουζῶ Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας καὶ τοῦ ρ. ζῶ.

Ζῶ πλουσίως ἐνθ' ἄν.: Ὅποιους ἔχ' ἀρχοντουζῇ Ζαγόρ. Συνών. ἀρχοντοπερνῶ, ἀρχοντοπορεύω 1.

ἀρχοντοζῶ τό, Τσακων.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ ζῶ (ζῶν).

Ἡλίθιος ἄρχων.

ἀρχοντοθρεμμένος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας καὶ τοῦ θρεμμένος μετοχ. τοῦ ρ. θρέφω.

Ὁ ἀρχοντικῶς ἀνατεθραμμένος. Συνών. ἀρχονταναθρεμμένος (ιδ. ἀρχονταναθρέφω), ἀρχοντομαθημένος (ιδ. ἀρχοντομαθαίνω), ἀρχοντονεωμένος.

ἀρχοντοθυγατέρα ἢ, πολλαχ. ἀρχοδοθυγατέρα ἑνιαχ. ἀρχοντιονθυγατέρα Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ θυγατέρα.

Θυγάτηρ εὐγενοῦς, πλουσίου ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Νὰ πὰς 'ς τῆς πεθερᾶς σου | νὰ σὲ φωνάζουν νύφη, νύφη καὶ κυρὰ νύφη | καὶ ἀρχοντοθυγατέρα

Ἡπ. — Ποίημ.

Ἡ Ζερβοπούλλα ἢ ὁμορφὴ καὶ ἀρχοντοθυγατέρα

'ς τὸν ἀργαλειό της ὕφαινε καὶ ἀνάσσει ἐτραγουδοῦσε

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,19. Συνών. ἀρχοντοκόρη, ἀρχοντοκόριτσο.

ἀρχοντοκαλοκαιροῦ ἢ, ἀμάρτ. ἀρχοντοκαλοκαιροῦ Χίος (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας, τοῦ ἐπίθ. καλὸς καὶ τοῦ οὐσ. καιρός.

Ἡ ἀρχόντισσα τοῦ καλοῦ καιροῦ τῶρα δὲ μὴ ἔχουσα ἀρχοντίαν. ἢ ἄλλοτε πλουσία, τῶρα δὲ πτωχή, ξεπεσμένη.

ἀρχοντοκαμωμένος ἐπίθ. Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας καὶ τοῦ καμωμένος μετοχ. τοῦ ρ. κάνω.

Ὁ ἔχων ἀρχοντικὴν ἐμφάνισιν, μορφήν.

ἀρχοντοκάμωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρχοντιουκάμουτους Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας καὶ τοῦ ἐπίθ. *καμωτός < κάνω.

Ὁ ἔχων ἀρχοντικὴν ἐμφάνισιν καὶ συμπεριφορὰν: Γυναῖκα ἀρχοντιουκάμουτη. Παιδί ἀρχοντιουκάμουτου.

ἀρχοντοκλαδεμένος ἐπίθ. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας καὶ τοῦ κλαδεμένος μετοχ. τοῦ ρ. κλαδεύω.

Ὁ μετὰ πολλῆς προσοχῆς κλαδευμένος: Ἀσμ.

Ἀμπέλι μου κοντόκλαδο καὶ ἀρχοντοκλαδεμένο.

ἀρχοντοκόρη ἢ, πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) ἀρχοδοκόρη πολλαχ. ἀρχοδοκόρ' Θράκ. (Σκοπ. κ.ά.) ἀρχοντιουκόρ' βόρ. ιδιῶμ. ἀρχουδουκόρ' ἑνιαχ. βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ κόρη.

Κόρη εὐγενοῦς καὶ πλουσίας οἰκογενείας ἐνθ' ἄν.: Πῶς βορεῖ νὰ γέν' αὐτό, κορίτσι μ', μνιὰ ἀρχοδοκόρ' νὰ πάρ' ἓνα φτωχοπαῖδ'; (ἐκ παραμυθ.) Σκοπ. || Ποίημ.

Ἐρημὴ χήρα ἢ νύφη μου 'ς τὴ Λάρισα ἀπομένει,

ἀμάθητη 'ς τὴ στέρησι καὶ πλούσια ἀρχοντοκόρη

ΙΠολέμ. Ἀλάβαστρ. 220. Συνών. ἀρχοντοθυγατέρα, ἀρχοντοκόριτσο.

ἀρχοντοκόριτσο τό, ἀρχοντοκόριτσον Πόντ. (Κερασ.) κ.ά. ἀρχοντοκόριτσο πολλαχ. ἀρχοδοκόριτσο πολλαχ. ἀρχοντιουκόρ'τσου βόρ. ιδιῶμ. ἀρχουδουκόρ'τσου ἑνιαχ. βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ κορίτσι.

Ἀρχοντοκόρη, ὁ ιδ., ἐνθ' ἄν.: Μιὰ φουρὰ ἑνας πλούσιους ἀρχαβώνισαι τὸν μουνναχογιό τ' οἱ μνιὰν ἄλλ' χῶρα μὴ ἓνα ἀρχοντιουκόρ'τσου (ἐκ παραμυθ.) Αἰν.

ἀρχοντοκόρμος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ κορμί.

Ὁ ἔχων ὠραῖον παράστημα: Ἀρχοντοκόρμος παλληκάρι.

ἀρχοντοκρατῶ ἑνιαχ. ἀρχοδοκρατῶ Ἀνδρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρχοντας καὶ τοῦ ρ. κρατῶ.

Μιμοῦμαι ἡθῆ τῶν εὐγενῶν, τῶν πλουσίων ἐνθ' ἄν.:

Ὁ δεῖνα ἀρχοδοκρατεῖ.

ἀρχοντοκωπέλλα ἢ, πολλαχ. ἀρχοδοκωπέλλα Κρήτ. ἀρχοντοκώπελλο τό, ἑνιαχ. ἀρχοδοκώπελλο Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ κωπέλλα, κωπέλλι.

Κόρη ἢ υἱὸς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας. Πβ. ἀρχοντογιός.

ἀρχοντολάχανα τά, ἀμάρτ. ἀρχοδολάχανα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρχοντας καὶ λάχανα.

Τὸ φυτὸν καρδιαγωγὸν τὸ φαρμακευτικόν (borrago officinalis) τοῦ γένους καρδιαγωγού, τῆς τάξεως τῶν τραχυφυλῶδων (borraginaceae). Συνών. μπουράντζα. [**]

ἀρχοντολογημένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρχοντολοημένος Σκυρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. ἀρχοντολογῶ.

Πλούσιος: Νύφη ἀρχοντολοημένη.

ἀρχοντολογιὰ ἢ, Θράκ. (Σηλυβρ.) ἀρχοδολογιὰ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀρχοντολόγιον. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. φτωχολογιὰ, ψιλολογιὰ κττ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀρχοντολόι, ὁ ιδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Νὰ διῇ τοῖς ἀρχοντολογιῇς σακκοῦλλες βουλλωμένες,

νὰ διῇ καὶ τοῖς φτωχολογιῇς λαμπάδες ἀναμμένες

Σηλυβρ.

ἀρχοντολόι τό, ἀρχοντολόγι Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Ἡπ. κ.ά. ἀρχοντολόι σύννηθ. ἀρχοδολόι πολλαχ. ἀρχοντιουλόι βόρ. ιδιῶμ. ἀρχουδουλόι ἑνιαχ. βόρ. ιδιῶμ. ἀρχοντολόιν Κύπρ. ἀρχοντολόι Κῶς Τήλ. κ.ά. ἀρχοδολόι Κεφαλλ. Σύμ. κ.ά. ἀρχοδολόγι Βιθυν.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀρχοντολόγι.

Ἡ τάξις τῶν εὐγενῶν, τῶν πλουσίων ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Κεράμ', τὴ θυγατέρα σου, κεράμ', τὴν ἀκριβή σου τὴν εἶδαν κόσμος θάμαξε καὶ ὅλα τ' ἀρχοντολόγια

Θράκ. (Κεσάν.)

Χῶρια καλοῦνε τὸ ἀρχοδες καὶ οὐλο δ' ἀρχοδολόι,

χῶρια καλοῦνε τσοὶ φτωχοὺς καὶ οὐλο δὲ φτωχολοί

Κρήτ.

Ἀσημένιο μου ρολοῖ | ποῦ 'σαι μέσ' 'ς τ' ἀρχοδολόγι

Βιθυν. — Ποίημ.

